

[Rytter.]

Justitsminister med at sige, at det er ikke rigtigt. Der er mange Tilfælde, hvor vi har fremkaldt Forbedringer af Lovforslag, men ikke derved har faaet gennemført Ændringer i selve Hovedsynspunktet, og hvor vi derfor har stillet os neutralt.

For Resten har vi ogsaa herovre haft en vaklende Praksis inden for alle Partier. Jeg vil f. Eks. nævne Børnelovene, hvor vi netop opnaaede Ændringer, som virkelig var Forbedringer i Forhold til Lovforslaget. Derfor stemte vi for disse Ændringsforslag, men vi stemte ikke for selve Lovforslaget, saa den højtærede Justitsministers Udtalelse er forkert med Hensyn til Praksis inden for alle Partier. Jeg kan ogsaa fra den Tid, da Socialdemokraterne var i Opposition, nævne Masser af Tilfælde, hvor Socialdemokraterne udtalte, at noget var en Forbedring, men de saa sig ikke i Stand til at stemme derfor, for de vilde ikke have noget med selve Forslaget at gøre.

Om det andet Spørgsmaal, som Justitsministeren var inde paa, Sognefogderne, udtalte den højtærede Justitsminister, hvad der var rigtigt, men hvad min Beskedenhed forbød mig selv at sige, nemlig at det er et af Venstres Udvalgsmedlemmer, der har rejst dette Spørgsmaal om Sognefogderne. Ministeren mente derfor, det var noget mærkværdigt, at vi ikke kunde stemme for Ændringsforslaget. Naar den højtærede Minister tænker sig lidt om, vil han kunne indse, at det er slet ikke saa mærkværdigt. Det var en Fejl i Lovforslaget, det var en Lakune, den højtærede Justitsminister havde ikke skænket det en Tanke, og hvis det ikke var kommet frem her, havde den højtærede Minister været nødt til om kort Tid at komme med et selvstændigt Lovforslag, hvorved denne Fejl var blevet rettet. Det var et af Venstres Udvalgsmedlemmer, som gjorde opmærksom paa det, og derfor kommer denne Tilføjelse i Lovforslaget, men det forandrer ikke noget i selve Hovedsynspunktet.

Den højtærede Minister udtalte noget, der forbavtede mig endog meget stærkt. Den højtærede Justitsminister udtalte, at det var første Gang, han hørte, at Venstre ikke betragtede det som en Forbedring, at en Udgift gik fra Kommuner eller Amt over paa Staten. Jeg maa sige, at det netop har været Venstres Princip igennem mange, mange Aar, at Udgifter ikke i stor Udstrækning skulde overføres paa Staten, at mange kommunale Udgifter netop burde bæres af Kommunerne. Saaledes ogsaa her. Vi kæmper og vil vedblivende kæmpe for den

Betragtning, at den Politiorde, der her indføres, er daarlig, fordi alle disse Udgifter gaar over paa Staten fra Kommunerne. Men det er ikke noget enestaaende her, det har den højtærede Justitsminister set mange Gange, at vi inden for Venstre har sagt: Nej, vi vil ikke have det centraliseret i den røde Bygning i København, det skal blive ude hos Kommunerne!

C. J. F. Sven: Naar den højtærede Minister betegnede det Standpunkt, mit Parti har indtaget til denne Sag her i Tinget, som Bluff, er det maaske den stærke Sol, der har foranlediget den højtærede Minister til at benytte dette altsaa nu som parlamentarisk fastslaaede Udtryk.

Hvad Realiteten angaar, maa den højtærede Minister aabenbart ikke have gennemlæst den Betænkning, mit Parti afgav i det andet høje Ting. Jeg skal tillade mig at citere en enkelt Linie af den Betænkning om Politiets og Arrestvæsenets Ordning, som blev afgivet af Det konservative Folkeparti i det andet høje Ting. Man begrundet, hvorfor man maa gaa imod Lovforslaget, og saa skriver man bl. a.:

„Mindretallet maa lægge den allerstørste Vægt paa, at Kaarene ikke forringes for Politiets Tjenestemænd.“

Altsaa, allerede dér har man været opmærksom paa det, naar man har anført det som et blandt flere Motiver til at gaa imod Lovforslaget; thi det er jo netop det, der er Sagen, at man forringer Kaarene for den Del af Politiets Tjenestemænd, som tilhører Ordenspolitiet.

Naar den højtærede Minister i Dag staar og taler om, at det, vi foreslaar, er en Forhøjelse af Grundlønnen for Enhedspolitiet, saa kan der heroverfor netop anvendes det Ord, som den højtærede Minister generelt anvendte over for mig, thi det, der foreslaas, er jo alene, at Ordenspolitiet skal have det Bestillingstillæg, som dette hidtil har haft i Statens Tjeneste; det er ingen Forhøjelse af Grundlønnen, det er kun Bevarelsen af et Tillæg, som det statslige Ordenspolitiet hidtil har haft. Det kan ikke nytte, at den højtærede Minister kommer og siger, at vi foreslaar Grundlønnen forhøjet; det foreligger der intet som helst om. Det, vi ønsker, er dette: ikke at berøve Stillingen som Ordensbetjent i Statspolitiet det Tillæg, som Stillingen hidtil har haft, og derfor er det kun Talemaader, at vi vil røre ved hele Statens Lønningssystem — det kom ogsaa frem i Regeringspartierne: Betænkning —, og at det kan man ikke, for det er et saa kombineret System, at hvis